

В@З БУКИ ВЕДИ

Никой не е в състояние да удържи силата на една идея, чието време е дошло! ...

ГОДИНА 7, БРОЙ 29, УЧИЛИЩЕН ВЕСТНИК НА СУ "Иван Вазов" гр. Плевен

май 2017

Вестникът е лауреат на Седмия национален конкурс за ученическа журналистика "Стоян Михайловски" - 2014 г. - първо място
Носител на трета награда в Шестия национален конкурс за ученическа журналистика "Стоян Михайловски" - 2013 г.
Носител на първа награда в Четвъртия национален ученически журналистически конкурс "Григор Попов" - 2016 г.
Носител на първа награда в Петия национален ученически журналистически конкурс "Григор Попов" - 2017 г.

Цена 1 лев

Първо място за вестника ни в национален конкурс. Отново!

Нашият вестник „В@з Буки Веди“ неведнъж е бил отличаван в журналистически надпревари. Този път успяхме да завоюваме първо място в националния журналистически конкурс „Григор Попов“. Всички ние от екипа на вестника допринесохме за победата с много труд, мотивация и желание. Благодарни сме за признанието!

Конкурсът е организиран от Центъра за ученическо техническо и научно творчество

в Разград, с подкрепата на Общината, МОН, Националния дворец на децата и РИО. Основната му тема бе „Светът под лупа“. Церемонията по награждаването на отличените в творческата надпревара се състоя в голямата зала на НЧ "Развитие 1869", бившия театър на Разград, на 31 март. Стана ясно, че в тазгодишното издание на конкурса са участвали 244 творби на 153 индивидуални участници и 41 колектива на вестници и радиопредавания. Комисията, класирала творбите, бе в състав: Иван Джебаров - публицист, белетрист; Галина Маринова - публицист; Димитър Петров - публицист, краевед; Марина Бенова - журналист, кореспондент на БНР за региона и Петър Петров - журналист.

Една седмица преди да заминем с демократични избори или по-точно на приятелска среща определихме кои от екипа да присъстват на награждаването. Единодушно избрахме Мерилин Писина, Преслава Кръстева, Иван Жунтовски, Камелия Григорова. Догодина ще отидат други, може и повече, а защо не и всички? Условието е отново да се трудим, да правим това, което ни харесва, да пишем за това, което ни вълнува. Не бива да отстъпваме наградата на друг вестник. Мисля, че ни е по силите.

Подробности по темата - стр. 2

С Цвети Русева, директор на ЦПЛР-ЦУТНТ- Разград, организатори на конкурса, която безпогрешно назова името на вестника ни, щом се представихме, че сме от Плевен.

Камелия Григорова 9б

На добър час, момичета и момчета от Випуск 2017!

Едно, две, три... дванайсет! Ураааа! Зад вас е училището, а напред?!

Какво ли ще си мислите, когато след десетина години прочетете всичко, което днес сте ни казали и написали, и което ние документирахме на страниците на вестника?! От него разбрахме, че сте борбени, силни, решени да вървите напред, без да следвате общоприетите истини - по своите правила, а не след тълпата. Разбрахме още, че вашите учители вярват много във вас и се надяват, че сте толкова знаещи, че можете уверено да продължите напред и сами. И вярвайте, че тук, на родния бряг, в родното училище, ви помнят и очакват!

стр. 6 и 7

Доколко е свободно свободното ни време?!

И въпроси и предложения към всички, които имат свободно време - как се освобождават в свободното време. Особено когато пролетта дойде и слънцето ни очаква навън

Статистиките говорят, че средно на ден учениците са по 5-6 часа в класните стаи. За да си подготвят уроците за следващия ден, са им необходими още 3 часа. Ако прибавим и 9 часа

сън, резултатът ще покаже, че от 24-часово денонощие остават средно по 6 часа на ден т. нар. свободно време, нашето време. Решихме да проверим така ли е наистина и имали ли са предвид тези статистики и нас - свободно ли е свободното време, как обикновено решаваме да сме свободни, как се освобождаваме в свободното време... Смотани ли сме, ако решим да посветим свободното си време на срещи с изкуството, загуба на време ли е четенето на книги и още по темата - на стр. 5

И още:

✓СУ "Вазов" - образование на бъдещето - защо учим и работим тук - стр. 3
✓Здравословен начин на живот - нашата мисия; проверяваме какво обикновено ядете и препоръчваме полезни храни - стр. 8
✓Няколко причини да се гордеем, че сме граждани на Плевен - стр. 12

Отлични спортни резултати в Ученически игри 2017

Стана ясно, че спортуваме не само за здраве, а и за победи. Съвсем горещи резултати от зоналните състезания показват, че записахме второ място за волейболистките и две трети места - баскетбол и хандбал.

Подробности - стр. 9 и 10

Етикети и опаковки за всички индустрии

ЛАБЕЛ

[Плевен] [България]
[бул. Георги Кочев 100]
[тел./факс: 064 800 557]
[e-mail: label.ood@gmail.com]
[www.label.bg]

Първа награда за "В@з, Буки, Веди" в национален журналистически конкурс

До Разград и обратно

Влакът, заедно с нас вътре, разбира се, отпътува от гарата в Плевен около седем часа сутринта. Предвид ранния час на тръгване, всички предположихме, че ще поспим, но не се получи точно така. Успяхме да послушахме един неформален урок за граматична норма, изнесен от ръководителката на групата ни Радинка Иванова. Пътуването мина бързо заради множеството теми, които обходихме след урока, и пристигнахме в Разград. Бяхме неколцина души на гарата и първото ни впечатление бе, че градът ще ни разочарова и няма да има интересни места, които да посетим. Стигнахме до хотела, настанихме се, починахме от дългото пътуване. Решихме да излезем малко по-рано за награждаването. И добре, че го направихме! Бяхме седнали в една градинка до Читалище „Напредък“ и чакахме да стане време за обиколката на близките забележителности, когато забелязахме малката Крисия,

видим – Крисия се връща от своята разходка с кучето и сестра си. Този път не се бавихме и се снимахме с малката красавица. Бяхме напористи като истински журналисти. Дойде време за церемонията по награждаването

Не че се хвалим, но не сме ли най-красивите и най-интелигентните в залата. Ние не сме най-добрите, знаем, но по-добри от нас няма, нали!

С малката Крисия, прославила България на малката Евровизия

представила България на малката „Евровизия“ през 2014 година. Докато съумеем да я помолим за разговор с нас, тя отмина. Доста се разочаровахме от себе си и пропуснатия шанс, защото не беше много вероятно да я срещнем един път, а втори - беше немислимо. Екскурзоводът пристигна и посетихме къщата на родителите на Григор Попов, на чието име е и националният конкурс, на

на всички спечелили в конкурса. Залата беше препълнена и се усещаше вълнение и едно уникално чувство, което караше всички нас, младите журналисти и нашите ръководители, да настръхваме. Тържеството беше дълго, но изпълнено с напрежение и забавни прекъсвания, състоящи се от учителни скечове. Дългоочакваният момент настъпи и получихме своята заслужена награда. Решихме да се поразходим из града. Първоначалното ни впечатление се промени. Разград е столицата на Лудогорието и с право се нарича така. Петъчната атмосфера ни изненада много приятно, както и хората, излезли с децата си на разходка. Сякаш на шега решихме да идем до стадиона на футболен клуб „Лудогорец“. Струваше си пътя – стадионът беше уникален. Успяхме даже да изтанцуваме едно хоро въпреки знаците „Обектът е под постоянно видеонаблюдение“, които ни под-

Мечтите и снимките са безплатни

сказваха, че нашите танцови умения са документиран и всеки момент може да се покаже някой и друг чичко, който да ни смъбри. На тръгване решихме да обиколим стадиона и от горния му край. Когато слизахме вече надолу, се запознахме с едни лами (които бяха в заградено пространство, разбира се). На другата сутрин никак не ни се ставаше, но беше неизбежно – трябваше да тръгваме за влака. Пътуването към Плевен беше също толкова забавно, макар че бяхме далеч по-уморени от предния ден. Не искахме да се разделяме, но нашето приключение свърши и трябваше да се върнем към задълженията си. Обещахме си следващата година пак да спечелим не само първа награда в раздел „Вестници“, а и много други - индивидуални.

Разград, очаквай ни!

Преслава Кръстева 11б

Когато мечтата, станала реалност, получава признание

Или как един отбор ентусиасти отново завоюва първото място

Казват, че ако повярваш достатъчно силно, то всяко желание ще се сбъдне. Но едва ли има човек, който не знае, че трудът е движещата сила на успеха. Мечтатели, но и трудолюбиви ентусиасти, ние успяхме да превърнем нашия вестник „В@з, Буки, Веди“ в емблема на решителността и свободата, на нашите пристрастия. Мислите си, популярни или странни, споделяме на страниците и това ни дава шанс да бъдем чути. И явно това е начинът да бъдем най-добрите. За трети пореден път нашият вестник бе класиран на първа позиция сред останалите хартиени носители, издавани от връстниците ни в цялата страна.

В родния дом на известния разградски журналист Григор Попов

Развълнуван от новината, екипът ни нямаше как да пропусне връчването на наградата. Чрез гласуване избрахме представители, които да отпътуват към Разград, където се състоя награждаването, и да получат завоюваното отличие. Ние посочихме своите аргументи за избраните участници от екипа, въпреки че всеки заслужаваше пътуването не по-малко от останалите. Седмица по-късно отпътувахме. Пътешествието ни беше дълго, но интересно и изпълнено с емоции. Смахме се, споделяхме идеи и прозрения, любувахме се на природата, но и видяхме тъмната картина на възстановяващото се от жестоката железопътна катастрофа от миналата година село Хитрино. Картините бяха потресаващи. Това обаче ни натъжи за кратко, по-скоро ни накара да се замислим за истинската стойност на несломимия дух. Видяното остана в сърцата ни.

Церемонията по награждаването бе дълга. Отличените победители в различни категории бяха много, но това не намали стойността на победата ни. Индивидуални и групови награди бяха връчени, а

наши „колеги“ от всички части на страната излизаха на сцената един по един. Песни и кратки театрални постановки правеха събитието

осе по-интересно. Дойде и ред за нашето отличие... На сцената усетихме гордост и истинско удовлетворение за стойността на творението ни. Благодарихме за наградата и направихме заявката, която всички ние си поставихме за цел – да сме там отново следващата година и да потвърдим за пореден път първата си позиция.

Вечерта и следващия ден бяха изпълнени с творчески разговори поради преливащите от вдъхновение наши умове. Споделяхме идеи, обсъждахме ги и си обещахме да тестваме и изпълним най-добрите от тях. Изяснихме си пътя, който бихме желали нашият вестник да поеме и промените, на които вие, скъпи читатели, може и да станете свидетели по страниците на „В@з, Буки, Веди“. Но дотогава зад кулисите ще има доста обсъждане на темите от целия екип...

Мерилин Писина 11з

Подбор на снимките и текст - Иван Жунтовски 10м

На една решетка разстояние от „Шампионска лига“

който спечелихме първо място в раздел „Вестници“. Връщайки се от обиколката, спряхме в същата градинка отпреди малко. И какво да

Зловещ паметник на безотговорността ни – да помним!

И нашите учители са били ученици

Продължават разговорите ни с наши преподаватели, бивши ученици във „Вазов“. Те разкажат за преди и сега, за ценностите вчера и днес и за мечтите си за промяна в българското училище.

Билиана Ангелова, история

Мечтая да се промени нагласата към учебния процес

През 1986 година започва в Единно средно политехническо училище /ЕСПУ/ „Иван Вазов“ в 1 клас и завършва 12 клас през 1997 година в СОУ „Иван Вазов“. Продължава във Велико Търново и завършва магистратура по български език и история и магистратура по право.

- Спомняте ли си първия учебен ден като ученичка?

- Да, много ясно. В първи клас класен ръководител ми беше другарят Пламен Петков. Тогава страдах, че всички останали деца и приятелите ми ще си имат другарка учителка, а само аз – мъж класен. Може и да е смешно, но образът на първата учителка, усещането, вниманието, грижите в началото на училищния живот остават отпечатък завинаги в детското съзнание. Всъщност всяко първо нещо е от голямо значение за всекиго. Трепетите и възбудите ги изживях отново тази есен с моето дете. Класният ни – Пламен Петков, ни учи около месец, след което напусна (отиде в Шуменския университет като преподавател) и Стела

Кръстева стана нашата нова учителка. В начален курс се учеше до трети клас по онова време.

Бяхме базова паралелка и много студенти идваха от Учителския институт в Плевен на стаж при нас всеки месец. От средата на втори клас, докато завършим, учителка ни стана Маргарита Стефанова.

- Спомняте ли си първия учебен ден като учител?

- Да, спомням си с трепет и възбуда първите ми стъпки в училищните коридори като учител. На първия етаж тогава все още имаше две мои рисунки от училищния ми период. Чувството да вървиш като учител там, където си учил, не може да се обясни. Влизаш в учителската стая (преди тя беше на мястото на днешната библиотека), която е била забранена за теб тогава и колегите – бившите ти преподаватели, те гледат с интерес! Когато започнах, много от учите-

лите ми бяха преподавали четири години преди това и дълго след това се обръщах към тях на Вие. Впрочем и до ден-днешен говоря така с някои от тях.

- С какви чувства се върнахте в същото училище?

- С надежда, увереност, трепет, желание. Ако не обичаш това, с което се занимаваш, няма как да се справиш. В моето семейство съм трето поколение учител. Никога като малка не съм мислила, че ще на следя тази професия, но ето... Обичам това, с което се занимавам. А дали се справям – оценката е на времето и на учениците ми.

- Кои бяха ваши класни ръководители, когато бяхте ученичка?

- В начален етап: 1 клас – Пламен Петков, 1-2 клас – Стела Кръстева, 2-3 кл. – Маргарита Стефанова. В прогимназията – Иван Цанков от 4 до 6 клас, в 7 кл. – Румяна Пенчева. В гимна-

зията – Димитрина Лалова. Като в прогимназията бяхме 42 ученици в клас – учехме в НВО (сега този кабинет е стая за физическа култура на малките) и в кабинета по химия (сега зала „Европа“). Изключително емоционални спомени имам от тези години.

- Какво се е променило в училище?

- Всичко се е променило и постоянно се променя. Децата, нагласата, желанието, знанията, обществото, възпитанието, културата, технологиите... - всичко. Всеки от нас се променя. Колелото на живота и жизненият кръговрат...

- Какво бихте искали да се промени в училището?

- Желанието да се учи! Добротата в постъпките. Искреността в думите. Нагласата към учебния процес. Възпитанието на децата. Интересът към учението...

Иван Жунтовски 10м

Защо уча във „Вазов“?

На приятелска среща в началото на април десетокласници откровено разсъждаваха по темата пред кандидат-гимназисти

Присъстваха представители на всички паралелки от 10 клас, всички ученици от 7 клас и техните класни ръководители. Срещата се проведе по повод предстоящото важно решение на десетокласниците за кандидатстване в следващ етап на образование и избор на училище. Поканените десетокласници споделиха своето мнение за плюсовете и минусите на профилилите, които са избрали и в които се обучават вече трета година. Запознаха кандидат-гимназистите също и с броя часове по предмети през годините, споделиха трудностите – така, както те са ги усетили в обучението си дотук. Една от водещите теми на разговора бяха позволените и забранените за горен курс неща, по-големите отговорности, които се очакват от тях. Десетокласниците обясниха на своите съученици, че в нашето училище могат да получат солидни знания по всички предмети, да ги доразвиват в посоката, която ще си изберат. Спортът е много важен – в зависимост от предпочитанията и възможностите си могат да се включат в съответния отбор и да спортуват не само за здраве, но и за победи. Учениците от 10 клас не пропуснаха да подчертаят добрата дисциплина, обстановка, многото материали, които се предоставят на учениците от училището. Беше удоволствие да слушаме тези отговорни момичета и момчета, което също е отговор на въпроса, защо да изберем „Вазов“.

А ние бихме добавили още нещо – единствената възможност в града да станете репортери, ако сте изкушени от словото, е нашият вестник. Очакваме ви! В сайта на училището на адрес sou-ivanvazov.eu може да получите подробна информация относно приема на ученици за учебната 2017/2018 година. Там може да видите и сроковете за подаване на документи, както и профилираните паралелки, в които имат възможност да се обучават учениците.

Милена Конова 9б
Виолета Антонова 9б

Образование на бъдещето?!

Или бъдещето на образованието - вече при нас

Едва ли сте пропуснали случващото се в някои от класните стаи на СУ „Иван Вазов“. Както може би се досещате, това са интерактивните дъски, станали част от обучението на редица класове. Новостите предизвикаха не само любопитство сред учениците, но и интересни и различни коментари. Отзвукът бе неясен, но консервативността сякаш надделява над привържениците на иновативното обучение. Затова си поставих за цел да разбера как наистина тези промени могат да подобрят работата в училище и да направят учебния процес по-интересен и привлекателен.

Още през миналата година училището ни се сдобих с първата интерактивна дъска. Зала „Европа“ бе домът на новата техника и всички очакваха да разберат начина, по който ще се работи с нея. Обучението ни започна в часовете по математика, но дъската се използваше и за демонстрации по география, химия и други науки. За целта използвахме една от най-новите и иновативни програми за модерно образование – Moza-Book. Разглеждахме 3D модели, образователни филми и решавахме упражнения във виртуални работни тетрадки. Но новостите внесоха смесени усещания и с желание да намеря търсения отговор на въпроса за използваемостта на интерактивните дъски, аз реших да посетя тези, които познават достатъчно добре работата с тях. Може би ви е известно, че пионерите в сферата са 11м клас и техният класен ръководител – госпожа Диана Йончева. Началото на тази учебна година направи тяхната класна стая втората притежателка на интерактивна дъска. По-късно оборудването стана част и от стаите на учениците от начален курс, които също започнаха активна работа с новата технология. За да изясня участието ѝ в учебния процес, посетих класната стая на 11м клас и им зададох някои въпроси. Оказа се, че приложението на новата техника излиза отвъд границите на математиката. Учениците ми разказаха, че често използват дъската и нейните функции в часовете по география, история и английски език. Благодарение на 3D моделите те получават знания за различни биологични и физични процеси, а тестовете им помагат да проверят наученото. С помощта на различни сайтове, до които имат достъп с интерактивната дъска,

те откриват повече информация и обогатяват знанията си. Попитах ги има ли ефект от работата им с новото изпълнение в учебния процес, а отговорът им бе категоричен – да. Мнозина споделиха, че темпото за решаване на задачи е много по-бързо от преди, но работата въкъси

също се улеснява. Домашните си те получават през приложението на MozaWeb, а при трудност класът се събира и обсъжда дадените примери. Госпожа Йончева пък сподели, че това е сближило класа като общност и им е показало значението на работата в екип. Но нека изясним едно – няма значение дали сме привърженици или противници на новия начин за обучение, не може да се отрече, че тази иновация ни приближава до развитите страни и прави училището ни по-модерно. Освен престиж обаче технологиите ни свързват с бъдещето. Някои ще кажат, че са били обучавани с черни дъски и няма смисъл от интерактивната техника в класната стая. И може да е странно, че първолаците днес

могат да използват смартфони и таблети, преди да могат да смятат, но именно това е изразът на развитието. Дори и черната дъска е била новост, да не говорим за масилото, което е незаменима част от живота ни днес. А всяка новост е такава, докато не стане ежедневие. Приспособяването към иновациите ни прави по-адаптивни и развива нашите способности извън сградата на училището. Възможността за визуално представяне на всеки един аспект от образованието е невъзможна предпоставка за разбиране на материала и по-добри резултати. А практическото мислене се развива наред с академичното дори и сред най-малките. Наскоро посетих и класна стая на второкласниците, които също имат интерактивна дъска. Нямаше нужда от въпроси, защото функцията и значението ѝ станаха ясни от пръв поглед. Учениците гледаха демонстрация на българския фолклор – музика и танци. И макар че музиката като предмет е приемана за развлечение, тя носи сведения за културата и традициите на народите.

Трудно е да обясниш какво е ритъм на малчуганите или да им покажеш как да различат $\frac{3}{4}$ от $\frac{7}{8}$, но да им покажеш нагледно, е не само по-лесно за разбиране, но и по-ефективно. Чрез стимулиране на сетивата слух и зрение „сухата теория“ се превръща в забавление и истински интерес.

Това не е някаква форма на агитация или реклама. Статията има за цел да информира, но и да подтикне теб, читателя, да дадеш шанс на бъдещето и да приемеш промените, които то носи. Защото не можем да сме новатори без новости или пълноценна част от света, без да се развиваме.

Мерилин Писина 11з

Репортер

Зеленчуци, който не яде, той
голям не ще да порасте
Час по здравословно хранене в 4д

Дарина, Христин, Мариян, Катрин, Габриела и Преслава изработиха красиви постери по темата, а Даяна – презентация. Майката на Виктор леля Теменужка бе мастършеф. С огромно старание тя подготви за всички малки шишчета с пълпъдъчи яйца, маслини и чери домати. След тях поднесе филия от черен хляб с песто от спанак, рукола, листа от цвекло, орехи, пармезан, лимон, биопилешко и други вкусни съставки. Кюфтетата от киноа, коприва, кашкавал, пресен лук и чушка, гарнирани с млечен сос, се оказаха много вкусни. А десертът - мъфини без брашно, но с овесени ядки, тахан, сушени плодове, мед, орехи банани, кайсия, боровинка и арония, бе върхът. Всички ученици се включиха в приготвянето на напитката - здравословно смути от банани, мед, сусамов тахан, брашно от рожков и чиа.

С какво се храните, питат четвъртокласниците.

В@з Буки Веди

Отново в ролята на ментори

За да си художник, журналист, предприемач, не е задължително да си голям. Малчуганите от подготвителна група на филиала „Приказен свят“ на ДГ „Щастливо детство“ с наша помощ отново доказаха, че с творческа мисъл, желание и упоритост може да станеш професионалист във всяка сфера.

Ние, екипът на „В@з Буки Веди“, отново бяхме пока-

нени за ментори на децата от подготвителна група. Напомняме ви, че през ноември 2016 г. им помогнахме да издадат първия брой на своя вестник „Пчеличка“ по повод Европейския ден на предприемачеството 2016 по проекта „Junior Achievement“. Тогава се сработихме чудесно с екипа от малки ентусиасти и отново имаме възможността да обменяме опит и да се забавляваме.

В ХГ „Илия Бешков“ се проведе областна инициатива по предприемачество и инициативност „Децата в действие сбъдват мечтите си“. Малчуганите работят от година по нея, а на 29 април показаха как я реализират в различни материали. Нашите приятели от ДГ „Щастливо детство“ изработиха магнитчета, флаери, картички, пъзели и книжки за оцветяване. Изображенията

са на забележителности от града, а самите рисунки – продукт на креативността и художествените умения на младите таланти. Изработката беше забавна, работата – спорна. Всички гости получиха подаръци, изработени от сърчните детски ръчички. Ние, менторите – Мерилин Писина, Иван Жунтовски и Камелия Григорова също бяхме наградени с грамоти.

Пожелаваме много успех на нашите малки приятели в бъдещите инициативи, в предприемачеството и в учението, защото наесен ще са вече първокласници, а час от тях – наши съученици. Нямаме търпение отново да се срещнем!

Камелия Григорова 9б

Лице в лице с правото

Деветокласници наблюдаваха и проведоха съдебен процес

Ние, учениците от 9б клас, приключихме с изучаването на старогръцка литература. Почерпихме от изкуството на тези литературни шедеври и успяхме да разширим познанията си, прилагайки ги в създаден

за да пресъздадем обстановката на съда. Спорът продължи в рамките на един учебен час, а съдията обяви Антигона за виновна. Целият съдебен процес беше напрегнат и оспорван, а ние наистина ус-

от нас съд на Антигона от едноименната трагедия на Софокъл, проведен на 2 март в учебен час по български език и литература.

Разпределихме се по роли. Определихме съдия (Цветослава Личева), прокурор (Милена Конова), адвокати на Антигона (Виолета Антонова и Камелия Григорова), свидетели, героите от трагедията (Исмена - Мария Димитрова, страж - Петя Генова, Тирезий - Габриела Комитска, Хемон - Александър Коцев). В ролята на обвиняемата се превъплъти Никол Маринова.

Облякохме подходящи за институцията дрехи, преподредихме чиновете в стаята,

пяхме да приемем сериозно задачата и да я интерпретираме по вълнуващ начин за нас, участниците, и нашите зрители.

Успехът ни в тази нелесна задача се дължи както на положения труд, така и на посещения през февруари съдебен процес в Окръжен съд - Плевен. Там наблюдавахме протичането на две истински дела, имаме възможност и да зададем всички въпроси, които ни интересуват.

Тези занимания бяха полезни и интересни за нас и с удоволствие ще приемаме нови предизвикателства.

Камелия Григорова 9б

Учим, знаем и творим

Учениците от 5б клас участваха във финала на пролетния маратон на четенето в библиотека „Христо Смирненски“, който премина в две части – драматизация и състезание. В Елин-Пелиновите „Пъдари“ актьори бяха Мария Събева, Виктория Маринова, Елица Лилова, Ивайла Горанова и Любомира Ленкова. Обстановката и костюмите бяха автентични, а превъплъщенията – много сполучливи. Състезанието провери знанията на петокласниците по български език и литература. Учениците бяха произволно разделени на четири отбора. Спечелиха два от тях – синият и белият. Но независимо от това, всички се справиха отлично и никой не си тръгна с усещането, че е победен.

В@з Буки Веди

Поетично

По повод националната кампания „Походът на книгите“, организирана от Асоциация „Българска книга“ в партньорство с Българската библиотечно-информационна асоциация и Министерството на образованието и науката, Регионалната библиотека „Христо Смирненски“ организира честване на 125 години от рождението на руската поетеса Марина Цветаева. Учениците от 10 клас, изучаващи руски език, бяха поканени, за да представят нейни творби. Беше представена и презентация за живота и подвизите на поетесата. От библиотеката подариха на училището история на Русия на руски език.

Ива Меченска 10л

Свободното време

Статистиките говорят, че средно на ден учениците са по 5-6 часа в класните стаи. За да си подготвят уроците за следващия ден, са им необходими още 3 часа. Ако прибавим и 9 часа сън, резултатът ще покаже, че от 24-часово денонощие остават средно по 6 часа на ден т. нар. свободно време, нашето време. Решихме да проверим така ли е наистина и имали ли са предвид тези статистики и нас – свободно ли е свободното време, как обикновено решаваме да сме свободни, как се освобождаваме в свободното време... Разказваме за себе си, но очакваме и вашето мнение по темата.

Училището – враг № 1 на свободното време

Ако сте чували репликата „Като дойде събота и неделя, се чудите какво да правите и се занимавате само с глупости“, прочетете следващите редове

Ще започна с една от моите любими фрази: „Събота и неделя имахте достатъчно време, за да се подготвите“. Всички обаче пропускат един много важен факт - събота и неделя се наричат още и почивни дни. Сега ще кажете: „Е, какво пък чак толкова правихте през седмицата, че да се изморите“? Повярвайте ми, ако сте един наистина сериозен и отговорен ученик, седмицата ви е била повече от изморителна. Ако на ден имате по седем часа, в четири от тях ще бъдете изпитани, а в един ще правите тест и същият този ад поне в още два от делничните дни. Седмиците без писмено изпитване са рядко явление. Но „Вие идвате на училище, за да бъдете изпитвани!“. Никой не разбира, че ние, тийнейджърите, имаме своите потребности, че понякога просто ни писва да учим и да сме винаги подготвени. Обичаме свободното си време и нещата, които правим в него. Тук пък други ще кажат: „И като дойде събота и неделя, се чудите какво да правите и се занимавате само с глупости“. Аз искам да попитам глупост ли е да четеш, да отидеш на кино, да излезеш с приятели или пък да се разходиш из красивия ни град? Да караш колело, да тичаш в Кайлъка или да отидеш на фитнес? Тийнейджърите се занимават с много неща, защото на тази възраст искаш от всичко по много. Но какво, ако не ти остава време да изживееш емоциите, които ти предлага животът?! Отделяш все по малко време на нещата, които обичаш, защото, ако ти остане дори един свободен миг, го използваш, за да почиваш или спиш - нямаш сили за друго. Да не забравяме и голямото количество домашни. Освен да усвоиш наученото, трябва да решиш и задачите. Тук се сецам за една

друга моя любима реплика :“Ако отделяхте само по един час на ден за моя предмет, щеше да ви бъде много по-лесно?“. Ако трябва да научим по пет предмета за следващия ден, това прави пет часа всеки ден. Смятате ли, че след 7-часов учебен ден е физически възможно да отделиш и още пет часа за учене. Това не надхвърля ли лимита на възможностите ни? Ако се опиташ да се извиниш, че не си имал възможност да се подготвиш, все по-рядко срещаш разбиране. От теб се иска да бъдеш перфектен, един съвършен робот, и в крайна сметка невинаги усилията ти биват подобаващо оценени. За това, разбирам добре, има и обективни причини. Но много често това е разочароващо и демотивиращо. Затова трябва да има баланс между натовареността на учениците и свободното време. Ако през уикенда разполагаме с повече време и програмата ни не е толкова натоварена, ще започваме седмицата отпочинали и ще усвояваме материала по-лесно. Ние сме тийнейджъри, имаме своите предимства, недостатъци и чувства. Да, може би невинаги заниманията ни са изпълнени с велик смисъл, но не ни съдете, защото сме млади. Не подценявайте нуждата ни да бъдем разбирани, защото в училище преди всичко трябва да се научим да бъдем хора. Помогнете ни да открием себе си и пътя си вместо да приемаме училището като последното място, на което искаме да бъдем. Свободното време е ценно и трябва да се възползваме от него сега, защото с годините отговорностите стават все-повече, а то - все по-малко.

Магдалена Минкова 116

Смотани ли сме, ако имаме нужда от близост с изкуството?!

В миналото е било прието в средите на по-висшето общество децата да свирят на пиано, да ходят на балет и да пеят в хор. За съжаление тези ценности са останали далеч във времето, а на преден план за отличен успех и добро поведение децата са подкупвани с парични суми... Разговарях с много съученици и приятели на моята възраст, а и по-големи. Искан да разбера как прекарват свободното си време и техните гледни точки по темата за изкуството и културата на човек. От отговорите на част от тях останах доста изненадана. Някои през свободното си време излизат с приятели и се прибират късно, други ходят на фитнес, а трети стоят цял ден пред компютъра... Някои гонят покемони, други пушат наргиле в „Калиенте“, трети играят лига, немалко са заетите да обсъждат живота на околните и да се подиграват с недъзите им. Обществото е лишено от любов, ласка и финес, които могат да се придобият само от срещи с изкуството. Хората в нашата възраст много се влияят от мнението на околните. Те често използват думата „famous“ и човекът, наречен с тази дума, става техен кумир. Следват го непрекъснато, обличат се като него, купуват си телефон като неговия, отиват на фризьор и маникюр, правят всичко, за да изглеждат по-интересни. Тийнейджърите използват заучени движения и реплики, без да знаят значението им. Това е несъзнателно възприето поведение, което се предава от кумира или средата, в която живеят. И този стремеж неусетно за-

пълва цялото им време. Нашите родители, поради липса на социални мрежи и телефони, често са посещавали театъра например. Театърът е живо изкуство, което се случва пред очите ни. Единственото изкуство, преди да се появи киното, в което можеш да умреш и мигновено да се съживиш, мястото, в което различни моменти се предават без специални ефекти и намеса на компютър. Някои родители са се опитали да предадат тази магия на децата си. Единици са успели. Децата на 21 век отиват на театър с нагласата, че това е най-скупното нещо на света. Разговарят помежду си, играят на телефоните си и пречат на нормалното протичане на постановката. Много малко от нас са възпитани да възприемат ценностите на изкуството и да уважават труда на тези, които го създават. Какво ще ви стане, скъпи съученици, ако посетите един урок по балет или пък постоите два часа в театралната зала?! Може би се притеснявате да не ви се присмиват приятелите, че сте смотани? Не, не сте смотани, просто търсите близост с изкуството, което зарежда с положителни емоции и духовно ни извисява и облагородява. Няма нищо лошо в това да посещаваш театрални постановки, опера, уроци по балет или да пееш в хор... По този начин показваш вътрешната си красота, изразяваш мнението и емоциите си чрез движения, чрез думи на други персонажи, чрез песни. Не е срамно да се интересуваш от изкуство. Срамното е да си невеж, неук и невъзпитан.

Анна Стайкова 96

Не превръщайте почивката в мързел, а свободното време – в губене на време

Всеки човек обича да си почива в свободното време. Определено имаме нужда от това, за да намалим стреса и да се презаредим. Отегчени от еднообразния делник, се опитваме да си починем, като си поспим или просто не правим нищо. И това се повтаря всеки ден. Струва ми се, че се изморяваме не само от мисловните процеси и от труда, който полагаме, а и от това еднообразие, докато почиваме. За да се справим с него, трябва сами да направим живота си по-интересен, а не само да разчитаме на другите. Ако по телевизията не намираме нищо за гледане, приятелите ни не искат днес да излизат, можем да се справим, като опитваме нови неща, все някое от които може да се превърне в интересно занимание за нас. Загърбвайки например социалните мрежи в един топъл следобед в името на разходка навън, може пък да установите, че природата е красива. Слушайте музика,

запишете се на спорт, танци, фитнес. Дори не мислете, че не можете да рисувате. Със сигурност имате любими анимационни герои, намерете тяхна снимка и се опитайте да ги прерисувате. След няколко опита вече сами ще започнете да ги доукрасявате. Аз например винаги съм обичала да рисувам. Рисувам предимно природа – залежи, изгреви, сезони, животни или за каквото се вдъхновя. Любимата ми рисунка стана след една разходка навън, впечатлих се от една пеперуда и я пресъздадох. Изкуството е част от мен. Не всеки иска да разбере изкуството, но ако опитате да намерите своето, то определено ще ви промени и ще заживее във вас. Смятам, че съм от хората, които знаят какво искат и трудно се отказват. Преди 9 години се записах на спортни танци и продължавам да ги обичам. Когато чуя такава музика, нещо в мен ме кара да стана да танцувам. В ранната

ми детска възраст едва ли е било така, но както вече казах, изкуството е способно да заживее във вас. Когато видиш нещо, което ти харесва, чуеш любима песен, ти го свързваш със себе си. Освен с танци се занимавам и с театър от 6 години. Посещавам студията към ДКТ „Иван Радоев“. Да се превъплъщавам в различни образи, е много вълнуващо, но така обогатявам своята личност и култура, намирам истинското си аз. Сцената, адреналинът, публиката – комбинация, която ти носи незабравими емоции, радост, пурпурночервена като какаовата завеса, която те омагьосва и превръща в друг човек. Изкуството ме учи да боравя с думите. Смятам, че всеки обича да прави неща, които умее, а за да ги научи, трябва да се опита.

Не превръщайте почивката в мързел! Занимавайте се с нещо полезно. Умората ще е сладка!

Камелия Григорова 96

Размисли на Ходещата библиотека

Когато нямам какво да правя, аз чета. Опитвала съм се да го заместя с телевизора, но там преповтарят все едни и същи неща. Пълна загуба на време. А в книгите нищо не се повтаря. Всяка е уникална по свой собствен начин и всяка оставя нещо различно у теб. Не знам за колко глупаво намирате това, но ще споделя, че за мен книгите са нов свят на приключения, на необятна любов, възможност да заминеш за бъдещето или да се върнеш в миналото. Да водиш битки рамо до рамо с велики царе, да пориш вятъра с птиците, а може би дори да достигнеш необятния космос. Сигурно това ви звучи като от съчиненията, които сте писали в четвърти клас, но за мен това не са заучени фрази. В началото мислех, че да четеш, е най-отегчителното занимание на света. Сега имам пълни рафтове с книги и дори нося на всичките си приятели. Аз съм тяхната библиотека. Започнах да се интересувам само щом ме чуеха да говоря за поредното прочетено фентъзи например. Дори ме наричат Ходещата библиотека. Мисля, че всеки читател е мечтател. Много се променям след всяка следваща страница. Нещо неповторимо е да изживееш проблемите на героите заедно с тях, да усетиш чувствата им и да ги споделиш. Ако гледаш филма, не се получава. Не ти въздейства както някое дълбоко произведение. В същото време и научавах неща неусетно и без да полагаш усилия. За всеки човек е предназначена една точна книга, която е огледален образ на самия него. Книга, която никой друг не може да разбере така, както той. Тя само чака да бъде намерена. Аз не съм я открила, но търся. Потърсете и вие! И тогава няма да имате свободно време, уверявам ви!

Християна Тасева 83

На добър път, Бъдете смели!

Попитахме дванайсетокласниците

- Какви бяха взаимоотношенията ви в 8-ми клас?
- Как се променяха с годините?
- Какви са сега в 12 клас?
- Забавни моменти през годините
- На класния ръководител...
- Има ли хора в класа, които се изявяват в събития и състезания?
- Ако имахте възможност да промените само едно нещо, какво би било то?
- Има ли образувани групички? На какво се дължи това?
- Ще запазите ли връзка, след като завършите училище?
- Песен, с която свързвате преживяванията си в училище.

126

Отношенията ни в 8 клас бяха уникални. Задружни, разчитащи един на друг, заедно както в лошите, така и в хубавите моменти. Приемахме всичко с усмивка. Успяхме да запазим добрите и задружни отношения, станяхме по-отпуснати един с друг, но с времето започнаха да проличават и различията. Има образувани групички и това се дължи на големите различия в интересите и във вижданията ни за живота. Важното е, че всички сме много позитивни и с огромно чувство за хумор. Хора с амбиции. И все така задружни и сплотени. Всеки ден в нашия клас е забавен.

Нашата класна г-жа Галина Димитрова е много готина и добра учителка. Винаги позитивна и усмихната. Сериозна, когато се налага, и душата на купона извън училище. Понякога я припознаваме дори за наша съученичка. Човек на емоцията!

Целият клас сме големи спортисти – умствено и физически!

Прекрасни са изминалите години! Години, изпълнени със смях и забавления, лудории и много незабравими моменти. Имали сме кавги, имали сме и моменти, изпълнени с радост, и въпреки всичко се формирахме като чудесен колектив. Смятаме, че след завършването ще станем милионери и ще заживеем на остров „Бали“. Нищо не искаме да променяме, дори да имаме тази възможност. Ние сме истински и се харесваме такива, каквито сме – готини и луди. Ще си основем собствен университет и ще бъдем винаги заедно – „Купон без край“.

Уважаваме много господин Ивайло Лачев. Харесваме го, защото той ни е научил на най-много житейски уроци и квадратни уравнения!

123

В началото не се познавахме и нормално – някои невинаги се разбираха помежду си. Отношенията ни се развиваха все по-добре с годините и някои приятелства много силно се утвърдиха. Последната година е най-сплотената ни. Всеки приема другия такъв, какъвто е, и всички се подкрепяме. Ние сме един неразделен клас и се надяваме да си останем такива.

Забавните ни моменти са много. Постоянно се забавляваме.

Класният ни ръководител е много добър човек. Винаги ни разбира и няма момент, в който да не ни помогне.

Има хора от класа, които се изявяват в изобразителното изкуство и спорта. Любимият ни преподавател е г-жа Нина Тотева.

„Цвете мое“ на Слави Трифонов ни олицетворява най-добре.

Иван Иванов, класен ръководител на 12л

Мили приятели!

Седнах пред белия лист да напиша нещо красиво, нещо лирично, нещо дълбоко интимно и завладяващо поетично като пожелание към вас. Чудейки се какво да бъде то, си спомних две латински сентенции – „Ние се учим, като обучаваме другите“ и „Краят увенчава делото“. Мисълта ми ме върна четири години назад, когато за първи път ви срещнах – 15-16-годишни кресливи, трудно сдържащи емоциите си тийнейджъри. Сега виждам пред себе си красиви девойки и сдържани, сериозни и възмъжали младежи.

Като на кинолента пред очите ми преминават отминалите години и се опитвам да си отговоря на няколко въпроса – промених ли нещо във вас, изградих ли ви като характери, като честни, благородни и добри хора?! Отговорът ще го дадете вие, но аз знам, че капката не дълбае със силата си, а с постоянството си. Значи съм успял!

Скъпи мои! Животът е борба и всеки е ковач на собствената си съдба!

Но знайте, че съдбата води желаещия, а нежелаещия влачи! **Бъдете оптимисти, лъчезарни и жизнерадостни, каквито сте сега, борбени с младостта си, силни с възможностите си и упоритостта си!**

Младостта е изкуство. Младостта се усмихва без причина.
Това е една от най-големите ѝ прелести.

Оскар Уайлд

Галина Димитрова, класен ръководител на 12б

Последни изпитвания, последно класно, последен час и... последен звънец... Край! Дългоочакваният ден настъпи! И вие сте готови да излетите от училището, в което за много от вас преминаха 12 години. Равносметката?! Ден след ден, някак си незабележимо, 14-годишните момичета и момчета, с които се срещнах през септември 2012 година, растяха, променяха се, укрепваха, изграждаха своето Аз, понякога страдаха, незаслужено обидени, чувстваха се неразбрани и огорчени, но не се предаваха. И днес категорично споделям своето удовлетворение от резултата – радвам се на 18 прекрасни, достойни и почтени млади хора, които уверено продължават напред, готови за предизвикателствата на Живота.

Мили момичета и момчета, щастлива съм, че имах удоволствието да бъда ваш класен ръководител, че бях в обкръжението на любознателни, интелигентни, изпълнени с живот слънчеви личности! А за вас приключва един етап от живота и също като птиците, които зиме отлитат на юг, вие продължавате пътя си, устремени напред и нагоре. Бъдете като птиците, които не се страхуват, че клонът под тях ще се счупи, защото те не разчитат на клона, а на себе си! Нека да сте винаги в полет, творете, бъдете! Мечтайте! Мечтите се сбъдват, когато летиш, когато обичаш, когато простиш. С мечти сбъднете мечтите си! Светът е ваш! Променяйте го, покорявайте го, направете го по-красив! Знаете, можете, ще успеете!

И имайте куража да бъдете, каквито искате!

Вярвам във вас, вярвайте и вие!

О, младост! Младост!... Може би цялата тайна на твоята прелест се състои не в това да имаш възможност да направиш всичко, а във възможността да мислиш, че ще направиш всичко.

Иван Тургенев

бъдещите успехи, струва това.

Вземайте смелост!

Бъдете

Страниците по

Випуск 2017!

Бъдете промяната!

12л

В началото повечето от нас се познаваха помежду си, но въпреки това ни отне време, за да успеем да преодолеем различията си и да се обединим в общ сплотен колектив. Възникваха много разногласия, но с много упоритост, компромиси и напътствия от нашия класен ръководител успяхме да се справим и с това.

Пораснахме, започнахме да изграждаме своите характери, не вземахме лесно общи решения, но винаги бяхме готови да правим компромиси, не винаги бяхме търпеливи едни към други, но винаги бяхме задружни. С годините ние станяхме едно цяло - и в училище, и в забавленията. Сега се разбираме, подкрепяме и обичаме. За много от нас нашият малък клас е нашето малко семейство. Научихме се заедно да делим радостите и неволите, успехите и провалите, да бъдем добри един към друг, да си помагаме и най-важното - да се уважаваме помежду си.

Господин Иванов е класен ръководител и човек, пример за всички нас. Класният ръководител е естествената връзка между училището и семейството, динамична личност, имаща за цел изграждането на екипна атмосфера в класа, моделираща добродетели и ценности за духовно израстване на личността. Това беше за нас и нашият учител през годините. Той ни поучаваше, когато грешим, но винаги гордо заставаше зад нас, когато сме прави. Всичко постигнато дотук, това, което сме днес, дължим на него и на усилията му, на неговото търпение и учителска подкрепа! Той е учителят, когото винаги ще помним. Той ни вдъхновяваше, разказваше уроците с устрем и любов към историята. Той ни научи, че в живота не е важно какво ще е нашето поприще, а по-важно е да сме най-добрите в това, което правим, да вложим цялата си енергия, и никога да не се предаваме пред предизвикателствата на живота!

Безкрайна е нашата благодарност към труда му днес, в сърцата ни той винаги ще остане любимият учител!

Това училище стана наша съдба, защото ни разкриваше светове, поставяше ни в различни ситуации, научи ни да вярваме в себе си, да ценим приятелството, даде ни импулса да бъдем решителни, да се стараем да бъдем най-добрите и най-важното - да успеем в живота. В началото годините минаваха бавно, но с течение на времето отлитаха все по-бързо... и така неусетно - ето ни днес в 12 клас! Вече сме големи, зрели и готови да поемем по пътя на живота, а годините в училище за нас винаги ще останат най-хубавото и безгрижно време! Благодарим!

Зрелост - това е способността да осъзнаваме предела на възможностите си.

Кърт Вонегът

Стефка Стойчева, класен ръководител на 12з

Мили ученици, скоро ще удари последният училищен звънец за вас. Ще започнете ново начало. Благодаря за дните, които прекарахме заедно. Имаше чудесни преживявания дори и в обикновените делнични дни. Те минаха много бързо и ето - днес вие сте пораснали, зрели хора. Желая ви от сърце да се случват вашите младежки мечти! Не се отказвайте от колкото и труд да ви

и отговорни решения. те щастливи!

дготви Йоана Кирилова 10м

Христина Стоичкова, класен ръководител на 12м

Мили мои ученици, Скоро ще прекратите прага на нашето училище за последен път и искрено се надявам, че ще запазите хубав спомен от четирите години, прекарани заедно. Изпращам ви удовлетворена, че през това време разбрахте и се уверихте, че честността е най-добрата политика. Изпращам ви горда, че преодоляхте много трудности и не се предадохте. От сърце ви пожелавам успешно представяне на зрелостните и кандидатстудентските изпити, силна воля и вяра в собствените сили, за да сбъдвате мечтите си. Бъдете добри и отговорни! **Вярвам във вас!**

12м

Най-важната част от образованието е преподаването на смисъла на това да се знае.

Симон Вейл

12м

В далечния осми клас попаднахме в нова среда с нови учители и съученици. Бяхме плахи и срамежливи, не общувахме много помежду си. Но с времето взаимоотношенията ни коренно се промениха. Имали сме проблеми и разногласия, но постепенно станяхме задружни. Сега в 12-и клас сме като едно семейство. Във всеки учебен час се случва нещо забавно. В нашия клас няма групички, а предпочитани компании. Ние сме най-задружният клас. Винаги ще си помагаме, защитаваме и подкрепяме, независимо какво ще се случва. През цялото това време споделяхме много хубави моменти заедно. Ходихме на екскурзии и се забавлявахме. Събирахме се за Коледа и за края на учебните години, и по този начин създавахме спомени, които ще помним дълго време в паметта си.

За петте години с 2-жа Христина Стоичкова сме споделяли и хубави, и лоши мигове. Тя е до нас и в добро, и в зло. Ние споделяхме мечтите си с нея, а тя ни помагаше да ги реализираме. С нейна помощ ние влизаме в живота като хора, които са готови да завоюват върхове. Тя е уникален и прекрасен човек. Благодарни сме ѝ за всичко, което е направила за нас, и винаги ще я носим в спомените си.

В нашия клас има много хора, с които се гордеем и които се изявяват в различни области. Даниел, Михаил, Миролуб, Красимир и Станислав Балинов - баскетбол; Красимир и Мариан - футбол. Нашата голяма гордост е Полина, която е многократна национална шампионка в дисциплината мятане

на диск. Световна шампионка от 2015г. на световното първенство в Китай за ученици.

Бихме искали да удължим времето, в което класът ни е заедно. Дори сме готови да повтаряме 12 клас, за да сме заедно и да не се разделяме. След като завършим, всеки ще тръгне по свой собствен път. Ще се разпръснем по градовете, някои ще заминат в чужбина, но въпреки разстоянието вярваме, че ще запазим връзка. „Един неразделен клас“ е нашата песен.

Благодарни сме и на господин Ивайло Лачев. Той винаги ще остане в спомените ни.

Тема с продължение

Мисия Здравословен начин на живот

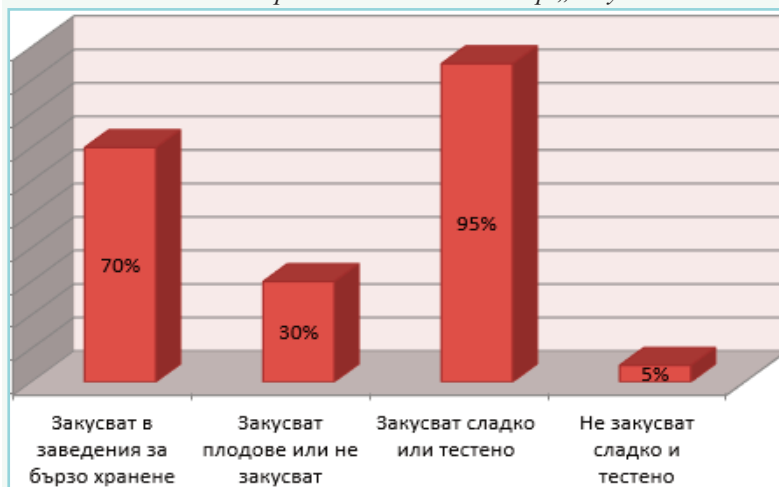
Българските ученици заемат първите места по нездравословна храна, споделихме в миналия брой на вестника, според мащабно проучване, проведено в Европа, САЩ и Канада. Отзвукът от това е проучване на наши съученици, специалисти по темата, проведено с учениците от 10 и 11 клас.

Здравейте, драги читатели!

Настъпи пролетта и отново идва време да се замислим за нашето здраве и фигура. Поради тази причина ние направихме проучване, което нарекохме „Мисия Здравословен начин на живот”. Изготвихме анкета, която попълниха учениците от 10 и 11 клас и сме изключително щастливи, че всички се отнесоха отговорно и с удоволствие отговориха на въпросите. Тази анкета бе напълно анонимна и приехме всеки отговор за верен. Като ученици в паралелка с профил „Биология и химия”, ние не подбрахме тези въпроси случайно, защото точно чрез тях можем да определим колко пълноценен и здравословен е начинът на живот в тази възрастова група и дали съучениците ни са развили т.н. въглехидратна зависимост. Анкетата даде резултат, който не е характерен само за десетокласниците и единадесетокласниците, а е масов проблем при голяма част от хората.

Какво закусвате обикновено?

Около 70% от анкетираните са дали отговор „закуски

от заведения за бързо хранене”. Друга част залагат на плодове като ябълка и банан, а останалите дори не закусват.

За съжаление тези отговори не съвпадат с тенденциите за здравословна и балансирана закуска. Нашето тяло е съставено от 100 трилиона клетки и за да сме здрави, ние трябва още от сутринта да ги захранваме, като им даваме всеки ден всичките 114 хранителни вещества, т.е. белтъчини, мазнини, въглехидрати, витамини и минерали. От това, което са отговорили учениците, се разбира, че те дават на клетките си само едно вещество – ЗАХАР, и то в големи количества – било то от плодове, тестени изделия или овесени ядки. Като резултат от това кръвната захар се покачва рязко и тогава панкреасът започва да произвежда големи количества инсулин, който премахва тази захар от кръвта. След като стане това, кръвната захар рязко спада и това е моментът, в който на човек започва да му се хапва сладко или тестено, да му се пият сокове и енергийни напитки или пък да няма достатъчно енергия и да му се доспива. Неслучайно в анкетата присъстваха и въпросите:

Хапва ли ви се сладко или тестено през деня?

Имате ли достатъчно енергия?

Доспива ли ви се, след като се нахраните?

Отговорите потвърдиха нашите опасения: на 95% от учениците им се дояжда сладко или тестено през деня, 30% нямат достатъчно енергия, на 50% им се доспива след хранене.

За да се подобряват тези фактори и да се чувствате и изглеждаме по-добре, закуската трябва да отговаря на 4 критерия:

1. Да дава достатъчно енергия на тялото
2. Да дава всички хранителни вещества на тялото

3. Да дава вода на тялото

4. Да не покачва и да не понижава нивото на кръвна захар.

Тоест нашата закуска трябва да съдържа голямо количество белтъчини и фибри, за да може кръвната захар да

варира в нормите. Също от проучването разбрахме, че хидратацията на учениците не е достатъчна. Препоръчваме да се пие вода около 2,5л - 3л на ден за по-добър тонус и енергия, защото метаболитни процеси се извършват само във водна среда. От тази анкета разбрахме, че 80% искат да променят тялото си, но само 50% начина си на хранене. Трябва да се знае, че 80% е хранене и 20% е спорт. Така че искате ли да сте здрави, красиви и в страхотна форма, трябва да подобрите закуската, след което ще стане много по-лесно създаването на здравословни навици през целия ден и повярвайте ни, ще се чувствате много по-заредени, ще бъдете по-позитивни и по-уверени в себе си и своите възможности! ☺

Анита Кундева и Антоанета Маринова от 12з

Графики - Милена Конова 9б

5 храни, които ни помагат в ученето

Мозъкът е само около 2% от общото тегло на човека, но използва над 20% от калориите, които ние приемаме с храната.

Той се нуждае от постоянен приток на глюкоза от преработени въглехидрати. Те са „горивото“, което кара мозъка ни да работи. Въпреки това мозъкът ни е изграден от 60% мазнини. Затова трябва да си набавяме здравословни храни, съдържащи омега-3 и омега-6 мастни киселини.

Представям ви 5 от най-добрите храни за мозъка, които помагат в развиването на паметта, настроението и усвояването на знания.

Авокадо

Авокадото е една от най-полезните храни за мозъка, които помагат за предотвратяването на болестта на Алцхаймер поради съдържанието на фолиева киселина, пречеща на мозъчните заплитания. То е комбинация от омега-3 мастни киселини и витамин Е, увеличаващи притока на кръв до мозъка и намаляващи кръвното налягане. Авокадото е и добър източник на калий и витамин К, предпазващи от мозъчен удар.

Семена

Тиквените и слънчогледовите семена са пълни с голямо количество белтъчини, омега мастни киселини и витамини от група Б. Те съдържат и триптофан, който се преработва от мозъка в серотонин, отговарящ за доброто настроение. Семената чия пък се борят с високите нива на кръвна захар, подуването, дехидратацията и стареенето.

Тъмен шоколад

Флавоноидите в тъмния шо-

колад подпомагат функцията на кръвоносните съдове, което поддържа добрата памет и когнитивните функции на организма. Шоколадът също подобрява настроението, действа обезболяващо и е пълен с антиоксиданти.

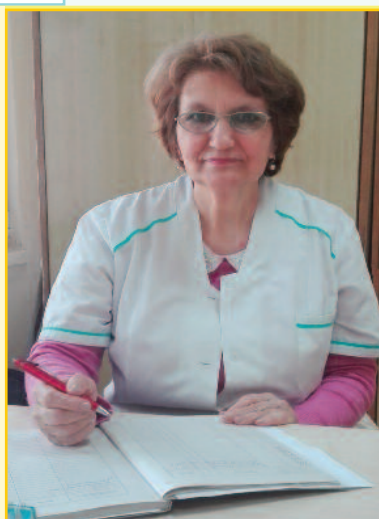
Розмарин

Ароматът на розмарина доказано подобрява паметта и когнитивната функция. Подпомага оросяването на мозъка, настроението и е силен антиоксидант. Розмаринът е и мощен детоксикатор, има енергизиращи функции и намалява стареенето на кожата.

Бобови храни и варива

Освен че са източник на сложни въглехидрати, те дават на организма голямо количество фибри, забавящи абсорбацията. Това предотвратява резките покачвания на нивата на глюкозата, опасни за мозъка и сърцето. Съдържат още фолиева киселина и омега-3 мастни киселини.

Мерилин Писина 11з

-Какви са най-честите оплаквания, с които учениците идват при Вас?

-Стомашните оплаквания и причината за тях е неправилното хранене. Минавайки по коридора, ми прави впечатление, особено при първокласниците, а и при големите, какво закусват. Не се хранят със закуските, които им се предлагат от училище, а хапват предимно сладки неща и snacks. Друго много често срещано оплакване е главоболието, което е разбираемо, тъй като вредните храни не могат да оросят мозъка. Травмите също са често явление при малките, тъй като поведението им е доста непредпазливо. Обяснявам им рисковете при тичането и бутането, учителите също следят за тяхната безопасност, но винаги има и по-буйни деца. В училище много бързо се разпространява и грипната епидемия.

-Какви са медикаментите, с които третираме учениците?

-Разполагам със списък, който е издаден от Общината, аз не мога свободно да преценя какво да дам на ученика. От тази година училището закупува тези медикаменти. Най-

При медицинската сестра

Всеки от нас е посещавал поне веднъж медицинската сестра, независимо дали само за да предаде контролния си преглед в началото на годината, или поради медицински проблем. Ние решихме да се срещнем със сестра Вълкова, за да разберем какви са най-честите болести на учениците и да обсъдим доста наболели проблеми в българското училище като нездравословното хранене и последствията, агресията и начините за справяне с нея.

често от болкоуспокояващите използвам спазмалгон, аналгин, както и парацетамол за температура. При спешни случаи кабинетът е оборудван с всичко необходимо за осигуряване на адекватна помощ.

-Кой е най-необичайният случай, на който сте попадали?

-Слава Богу, нямали сме много тежки случаи, които да застрашават живота, но се е налагало да викаме Бърза помощ, екипите на която винаги са се отзовавали навреме. Понякога изпадам в трудни ситуации, но успявам да се справя.

-Често ли учениците търсят Вашата помощ?

-Учениците не се притесняват да търсят моята помощ. Някои идват дори само да си поговорим по различни медицински теми, особено момичетата. Когато е необходимо, се обаждам на личния лекар или на родител за консултация. По-малките дори ги придружавам до класната стая и проследявам състоянието им до края на учебния ден.

-Какво смятате за агресията в българското училище и физическата саморазправа между учениците?

-Радвам се, че в нашето училище няма агресия. Случаите на саморазправа между учениците са единични и когато възникне такъв проблем,

той е не толкова сериозен физически, колкото психологически - затова изпращам децата за консултация с психоложката.

-Смятате ли, че лекарското присъствие е необходимо в училище?

-Присъствието на доктор би било изключително полезно в училище. Има случаи, които не мога да кажа, че са сложни, но аз като медицинска сестра нямам право да извърша дадена манипулация, за която отговаря лекарят. Сестрата само изпълнява неговите нареждания и поради тази причина аз мога да предложа само спешна долекарска помощ. Виждате обаче, че нашите управляващи не виждат колко е трудно в училище и смятат, че тук лекарят би се загубил като такъв.

-Какви са най-ефективните методи, чрез които учениците да бъдат информирани за своята безопасност в училище?

-Разговорите са най-добрият метод. Прожектирахме филм в 5а,б,в и 7а,б,в, за първа долекарска помощ и ще се радвам, ако все повече ученици успеят да видят този филм. Много е важно децата да са наясно с опасностите. Когато изнасям лекции, винаги започвам с това, къде учениците могат да се наранят в училище и какви могат да бъдат последствията.

Магдалена Минкова 11б

Ученически игри 2017

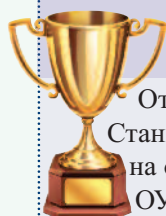

Бадминтон момичета

Учениците на СУ „Иван Вазов“ както винаги не отстъпват водещите места на общинските състезания. За поредна година момичешкият отбор завоюва втори места на състезанието по бадминтон.

Първи в тазгодишните състезания премериха сили девойките от 11 и 12 клас (Ванеса, Алекс, Яна и Нели), които показаха на всички, че с целогодишни усиленни тренировки, въпреки препятствията, могат да заемат достойно второ място. Втората среща играха момичетата от 8-10 клас (Магдалена, Йоана, Цвети и Виктория), които също се представиха безупречно. Доказаха на всички, че с упорита, силна и оспорвана игра могат да стигнат до финала. Те заеха също второ място, като споделиха, че тренировките на отбора не спират.

Момичешкият отбор по бадминтон е изключително благодарен и дължи много на подкрепата на своя треньор Гергана Радковска, която прави всичко възможно те да са в перфектна форма и да се представят достойно!

Най-добрите в хандбала

Отборът по хандбал 5-7 клас с треньор Станимир Кирилов успя да завоюва Купата на общинско ниво. На финала играха със ОУ „Климент Охридски“ в Буковлък. През второто полувреме нашите взеха превес и победиха с 6:2, като през цялото време играта им беше на ниво въпреки трудния съперник. Отборът на победителите е в състав: Ан-Мари Бешева - 7в клас, Александра Станчева, Дана Петкова и Мира Аврамова - 7б, Виктория Стрижлева, Дария Георгиева и Теодора Христова от 7д, Ванеса Дикенсалиева - 7г, Александра Георгиева, Антония Дикова и Юлия Събева - 7ж, Стефани Анкова - бд.

За първа година отборът ни по хандбал 11-12 клас момчета участва в Общинските ученически игри. С голямо желание и ентузиазъм бе сформиран печелившият екип въпреки малкия си опит. Но със силна воля и спортен хъс нашите момчета се пребориха с конкуренцията и завоюва почетното второ място. Участниците, представили училището ни, са: Теодор Иванов, Виктор Митов, Иван Тодоров и Мартин Георгиев - 11м, Мариян Петков - 12м, Христо Костов и Антоан Георгиев - 11м, Димитър Динев и Александър Великов - 11б. Всички се гордеем с тях и сме сигурни, че и занапред успехите им няма да свършват.

Успехи за момчетата в тениса на маса

Момчетата от 8-10 клас се изправиха срещу 12 отбора, повечето от които клубни, и завоюваха почетното пето място. Конкуренцията не беше за подценяване, но момчетата не се предадоха и се бориха докрай за чудесната позиция, която спечелиха.

Второ място за момчетата в баскетбола

Както всяка година, отборът по баскетбол 8-10 клас, момчета, показаха, че с целогодишни усиленни тренировки могат да стигнат до финал и да се борят за титлата. Второто място бе нашето. Изпревари ни Езиковата гимназия, а зад нас останаха Математическата гимназия „Гео Милев“ и Интелекта. Целият отбор е благодарен на треньорката си Поля Маринова за голямата подкрепа и доверие, които им показа през целия турнир, и за знанията, които им дава.

Момчетата – отличници във волейбола

Отборът ни по волейбол 5-7 клас - момчета с треньор Сотир Пецанов се увенча с блестяща победа и с гордо вдигната глава си тръгна с Купата. Оспорваните геймове и обрати през цялата игра не попречиха на момчетата да се преборят за престижната позиция. Очакваме още успехи и занапред, а подкрепата ни ще ги следва безусловно.

Много добро представяне във волейбола 11-12 клас

Талантливите ни момчета от отбора по волейбол 11-12 клас играха повече от добре. Показаха, че са сплотени като едно голямо семейство и заедно успяха да се изкачат на второ място. Прецизната им игра беше чиста, без грешки и доставяше удоволствие, защото нивото им на игра е професионално. Дължат това на треньорката си Мая Цветанова, която ги нахъсваше по време на срещите им и даваше стимул да не се отказват. Даяна Пенкова, Христина Борисова, Поля Ласкова, Благовеста Филатова, Нели Антонова, Ивелина Андреева, Алекса Михайлова и Доротея Димитрова ще продължават да се развиват така успешно и занапред.

Ученически игри 2017

Шахмат

Отборите ни по шахмат донесоха победи и тази година. 5-7 клас момичета и момчета, успяха да се класират на почетното второ място. Захари Иванов и Валентин Кръстев от 6а, Иван Петров - 5а и Любомира Ленкова - 5б, чрез добра стратегия, подготовка и много себеподдаване успяха да завоюват чудесната си позиция.

Йвайло Митев от 11м, Тодор Тодоров, Люсиен Андреевски и Цветослава Илиева - 11л - участници в отбора 11-12 клас за юноши и девойки, се класираха на трето място на Общинското първенство. Въпреки голямата конкуренция те се справиха повече от отлично, с добре премислени ходове и подкрепа от съотборниците си през цялото време, никой от тях не се поддаде на напрежението. Учителката им Гургана Радковска е много горда с всеки един от тях, а ние сме сигурни, че това няма да е последната им изјава.

Волейболистките ни 8-10 клас – първи

На общинското първенство по волейбол за девойки 8-10 клас, отборът на СУ „Иван Вазов“ се класира на първо място. „Мачът беше труден и оспорван“ – споделя ръководителката им г-жа Мая Цветанова, но с отличната си игра и отборен дух нашите състезателки завоюваха почетната позиция на финала срещу Математическа гимназия „Гео Милев“. Биляна Михова - 7а, Христиана Атанасова - 10б, Даяна Пенкова, Христина Борисова, Поля Ласкова и Цветина Симеонова - 8з, Алекса Михайлова, Цветослава Личева и Сияна Максимова - 9б донесоха още една Купа към колекцията ни.

Момчетата от 5-7 клас заеха 3-то място. Това се дължи на Александра Георгиева, Жанета Спасова, Венета Ташкова, Теодора Георгиева, Цветина Чакалова, Вилмана Гургурова, Ерика Цветкова, Марияна Петкова и Дария Начева.

Момчетата от 5-7 клас - Божидар Вътков, Емил Недялков, Кристиан Георгиев, Юлиан Николов, Емил Митев, Пламен Пацов, Дамян Панталеев и Мартин Колев, са на 2-ро място в лекоатлетическото състезание. Момчетата Виктория Миланова, Адриана Партовска, Даяна Димитрова, Мила Георгиева, Изабел Велковска, Йоанна Иванова, Габриела Георгиева и Мария Димитрова заеха 3-то място в мартенската щафета.

А момчетата Александър Андреев, Ивайло Боев, Шенгюн Халкеглу, Айхан Севков, Георги Велчев, Симеон Стилиянов, Христиан Танев и Атанас Панчев се раздадоха до край и заеха 2-рото място.

Момчетата от 11 и 12 клас се представиха най-достойно в щафетата и заеха първото място. Категоричната победа дължим на Теодора Маринова, Полина Макаева, Виктория Вескова, Калина Маринова, Антония Богданова, Велина Бакалова и Яна Витанова.

Порасналите атлети от 11 и 12 клас на СУ „Иван Вазов“ - Виктор Атанасов, Александър Великов, Филип Владимирев, Теодор Иванов, Иван Тодоров, Виктор Митов и Йордан Христов, спечелиха 2-рото място.

Материалите подготви Йоана Кирилова 10м

Най-добри сме в леката атлетика

Първо и трето място за момчетата, момчетата са втори

Момчетата от 11-12 клас - Александър Великов, Филип Владимирев, Виктор Атанасов, Теодор Иванов, Виктор Митов, Йордан Христов, Симеон Костов, Виторио Димитров и Мариян

Петков, завоюваха 2-ро място, като малко не им достигна до златото. Момчетата от 11-12 клас - Антония Богданова, Виктория Вескова, Калина Маринова, Велина Бакалова, Изабел Велковска, Йоанна Иванова, Мила Георгиева и Полина Макаева, показаха, че с много упоритост и тренировки могат да стигнат до върха. Те заеха първото място и затвърдиха, че подобри от тях няма на общинските игри. На следващия ден - 23 март, взеха участие и по-малките атлети на СУ „Иван Вазов“. Момчетата от 8-10 клас - Александър Андреев, Ивайло Боев, Шенгюн Халкоглу, Айхан Севков, Георги Велчев, Симеон Стилиянов, Стефан Власев и Симеон Янев, заеха второ място, като ги делеше само 1 точка от победата. Момчетата от 8-10 клас - Виктория Миланова, Адриана Партовска, Даяна Димитрова, Мила Георгиева, Изабел Велковска, Йоанна Иванова, Габриела Георгиева и Виктория Вълва, се представиха достатъчно достойно и взеха третото място.

Йоана Кирилова 10м
Анджела Тодорова 8з

И финалните резултати

Трите ни спортни отбора, представили училището на зоналните състезания, записаха впечатляващи резултати. Волейболистките ни мериха сили в Севлиево с отборите на Търново, Габрово и Ловеч. Записахме второ място след отбора на Велико Търново. Трето място за баскетболистките 8-10 клас в Габрово. Изпреварили ни Велико Търново и Габрово. И хандболистите 5-7 клас – в Ловеч заеха третото място, след Габрово и Свищов. Гордеем се с нашите състезатели и техните треньори и им пожелаваме висок спортен дух и още по-високи резултати!

В@з Буки Веди

Невежество

Зорко око - на лов за езикови грешки

ВНИМАНИЕ ОПАСНО!!!
АВТОМАТЪТ Е С ДОПЪЛНИТЕЛНО
ОБОРУДВАНЕ ПРОТИВ КРАЖБИ.
НЕ ПРОНИКВАЙ И НЕ ПИПАЙ ВЪВ ВЪТРЕШНОСТА.
ОПАСНО ЗА ЗДРАВЕТО!

МОЛИМ ВИ ДА ОСТАВИТЕ ПОМЕЩЕНИЕТО В ТАКЪВ ВИД
В КАКЪВТО БИХТЕ ЖЕЛАЛИ ДА ГО НАМЕРИТЕ.
БЛАГОДАРИМ.

BITTE VERLASSEN SIE DIESEN RAUM SO,
WIE SIE IHN VORFINDEN MÖCHTEN. DANKEN.

VEUILLEZ QUITTER CETTE PIÈCE DANS L'ETAT DANS
LEQUEL VOUS AIMERIEZ LA TROUVER. MERCI.

ОСНОВНИ ЯСТІЯ

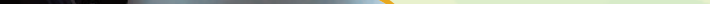
ПЛАВШКИ КЪСТЧЕТА С ТОПЕНО СИРЕНЕ* 400г 7⁹⁰ лв

ПЛЕ АЛФРЕДО*

ПЛЕШКИ БОН ФИЛЕНЦА ШАНГРИ-ЛА

ПЛЕ КОМИТ* 400- 790

пилешко филе, моркови, гъби, сметана поръчени със шарен ориз 400г 7,20

МАГАЗИНА

СЕ

ПРОДАВА

0000 14 75 45

А тук – каква е грешката?

За най-големите

Грамотни ли сте?

Подчертайте грешно изписаните думи: тласък, рекапитоляция, избоял, фигоративен, футурист, недоимак, очароване, пързал, провъл, полировачен, удвоявам, дволичен, съществуване, осмивам, треволяк, писамце, малчешком, рикшет, ешелон, преоритет, първеню, насякъл, строполявам се, тревиялен, развалнуван, навсякаде, услушвам се, белитрист, утретен, недоразомение, упалномощавам, положение, извращение, двуетоchie, превилигированост, коригирам, сачетаемост, убособявам, песимизъм, тревуляк.

привлеченность, счастливость, общность, тревожн.

парвеню, триває, розв'язується, навескляде, ослушався, об'єднано, утринен, недоразуміння, утрьом, двоєточн,

Подчертайте правилно изписаните думи: ще извлекат, предружител, конусообразен, чудовишна, титулярът, лъже-пророк, байганьовски, възстание, възпоменание, шоуспектакал, юбилярът, масълце, отгатышен, егзталация, страннопри-емница, истеричножълт, не мислейки, от ляво на дясно, ерестта, хубосник, хилядолетна, постлан, декларацияте, сапуниерка, двоеточие, врели-некипели, нека работиме, мошенничество, свадбари, фолио, поет романтик, яйцеклетачен, издръжливост, мърсотия, Дон Кихот, Великден, отвреме навреме, лакочистителът, конюшня, трима кандидати.

Великден, конюшня, трима кандинати.

(мозговидно: ще извякат, конусообразен, лъжечеподоб, балиановски, маслич, отатъшен, странноприемница, истеричножълт, не мислейки, хилидолетна, постан, сапунерска, двесточие, врели-некипели, фолио, поет романтик, издръжливост, Дон Кихот.

Подчертайте грешно изписаните думи: мирис, чуждопоклоник, Константин-Кирил философ, бяло-зелено-червен, Чинтолови стихове, решетъчен, даруване, чаровността, жарсян, научнообоснован, да размръзя, фамилиарнича, повестуване, преземяване, помощник-готвач, деведесетгодишен, етногравски, контра-пункт, претеча, историко-филологически, упознавам, двоеточие, дяснофлангови, памучно-копринен, волтова дъга, белтачини, линии, Ел. Пелин, Елен-пелинов разказ, бестселър, фармацевтичен, ще се срещне, шестдесетте, наклонност, чехалче, всъщност, Д.З.И.

Лелинов разказ, ще се срещнем, чехълче, ЛЗН.

Умозвождение: чуждопоклонник, чинтловы стихове, жарсен, да размарзая, повествование, призмкване, лесетопишен, этнографски, контрапункти, предтеча, опознавам, деснофлантов, белтъчинни, Е. Пелин, Елин-

Преслава Кръстева 116

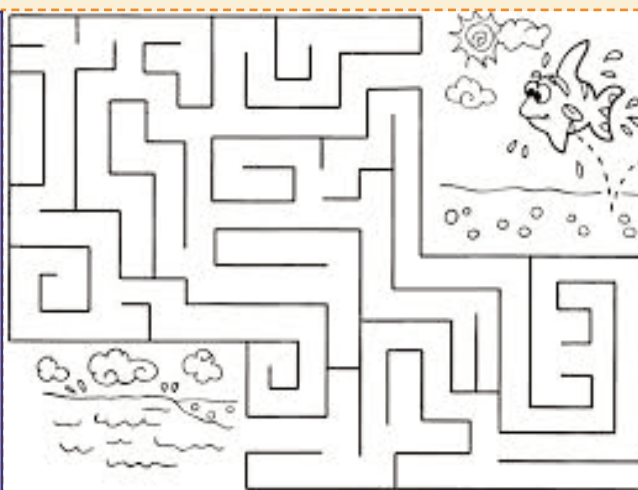
Очаквайте

в следващия брой на вестника

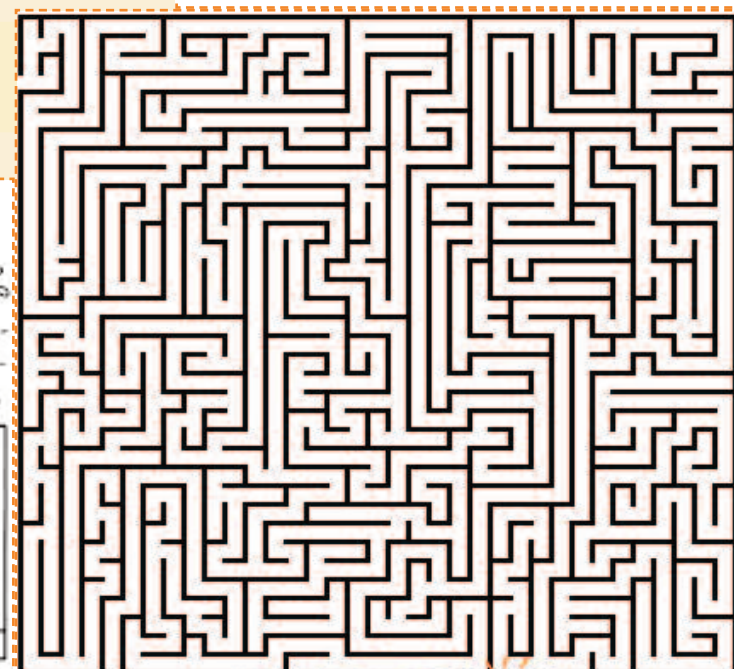
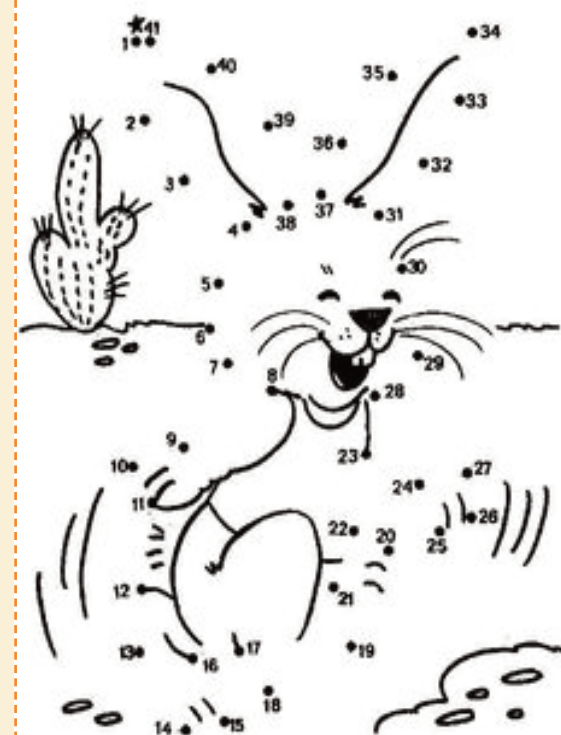
✓ Още срещи с наши учители, бивши ученици във „Вазов“ – кой от тях ще застане пред нашия микрофон, скоро ще разберете

✓ Най-добрите творби, отличени в училищния литературен конкурс „Таланти в действие“

- ✓ Как да планирате лятото си и кои туристически обекти не бива да пропускате

За най-малките

Какво не знаем за родния си град?

Отново приближава 15 май – Празникът на Плевен. Ние от екипа на „В@З БУКИ ВЕДИ“ ви предлагаме няколко интересни факта, с които искаме да ви накараме да се гордеете, че живеете в Плевен – известни българи, родени в града ни, места, които може да не сте посещавали, и още малко информация за плевенската пешеходна зона.

Факти за Плевен

- В Плевен през 1840г. е открито първото българско девическо училище.
- Близко до града, край с. Вълчитрън, е открито най-голямото у нас златно съкровище.
- Южно от града, в долината на река Тученица, се намира парк Кайлъка.
- Обсадата на Плевен е най-важната битка по време на Руско-турската освободителна война.

Музеят на виното

На територията на целия Балкански полуостров няма друг такъв музей. В Музея на виното посетителите могат едновременно да закупят и дегустират над 7000 бутилки вина. Намира се в пещера в парк Кайлъка в Плевен. В музейната енотека има вина на възраст между 30 и 90 години. Част от колекцията са и 6000 бутилки съвременни вина от всички марки и райони на страната. В пещерата, в която е разположен музеят, могат да се видят 100 бъчви от френски дъб, древни съдове за производство на вино, ритони и фиали за пиене на божествената напитка. Всички тези неща правят музея изключително интересно и уникално място за посещение.

Пешеходната зона в Плевен

Всеки съвременен сравнително голям град има своята пешеходна зона. Обикновено това е централната му улица.

А централната пешеходна улица в Плевен със своите 1450 метра се нарежда на трето място в Европа. Пешеходната зона в нашия град започва от улица „Асен Халачев“. Там е началото на известната за плевенчани Стара главна. Минава през цялата централна част и свършва до сградата на Втори Диагностично – консултативен център. А ако пешеходната зона на Плевен се измерва не по дължина, а по площ, то нашият град може да претендира и за първото място. Тъй като към централната пешеходна зона влизат и три площада – „Възраждане“, „Свободата“ и „Стефан Стамболов“. Но нека да не бъдем максималисти.

Известни съграждани

Гала

Гала Георгиева Будава е българска телевизионна водеща. Родена е в Плевен на 13 февруари 1967 г. Била е манекен за кратко. Началото на телевизионната ѝ кариера е в шоу „Невада“ по БНТ. На 9 октомври 2000 г. Гала започва работа в Нова телевизия като водеща на сутрешното предаване „На кафе“.

Любо Киров

Любо Киров е български попизпълнител и музикален продуцент, автор на много хитове в попмузиката и десетки текстове за песни. Бивш вокалист на група „Те“. Член на журито във втория и третия сезон на музикалното шоу „Х Factor“. Роден е на 26 октомври 1972 г. От малък се научава да свири на пиано и барабани. Първата самостоятелна песен на Любо – „Отново вярвам“, печели престижния конкурс на БНР „Златна пролет“.

През 2010 г. излиза и първият самостоятелен албум на Любо – „Любо 2010“, който съдържа много от хитовете, създадени през последните две години, като „Мога“, „Говори ми на ти“, „Аз и ти“, „На края на света“, „Забранена любов“, „Tonight“.

Детелин Далаклиев

Детелин Стефанов Далаклиев е български боксьор в категория „54 кг“. Световен шампион в тази категория от Световното първенство в Милано, Италия 2009 година. Детелин Далаклиев започва своята кариера в Плевен, където е роден, и продължава да живее в града ни. Той е многократен шампион на България.

Иван Жунтовски 10м

Словото е сила

Резултати от литературния конкурс „Таланти в действие“, посветен на училищния празник и Деня на славянската писменост и култура

5-7 клас

- 1 място: Кристина Станева, 5б клас
2 място: Василия Дюлгерова, 6б клас
3 място: Кристина Димова, 6б клас
3 място: Рая Стоянова, 6в клас

8-12 клас

- 1 място: Теодора Стайкова, 11л клас
2 място: Антония Богданова, 11л клас
3 място: Магдалена Минкова, 11б клас

Редакционен екип

Мерилин Писина, Преслава Кръстева, Иван Жунтовски, Йоана Кирилова, Магдалена Минкова, Виолета Антонова, Камелия Григорова, Християна Тасева, Миглена Бурова, Илейн Иванова, Виктория Енева
Предпечат – Мерилин Писина; консултант - Йончо Йончев
Консултант – Радинка Иванова
гр. Плевен ул. „Иван Вазов“ №46, тел.: 064/822 280
el_vestnik@abv.bg; sou-ivanvazov.eu
Броят е редакционно приключен на 23.04.2017г.

Поощрителни награди

Валерия Заркова, 3б клас
Хрисимира Драганова, 6а клас
Ели Илиева, 10з клас

Поздравяваме отличените и поощряваме тяхното желание да вярват в силата на словото!

В@з Буки Веди

www.sou-ivanvazov.eu

- Актуална информация за училищния живот, предстоящи събития и конкурси, пробни зрелостни изпити
- Богат фото- и видеоархив
- Статистика на средния успех на учениците в съпоставка с изминали години.

Издава: ЛАБЕЛ ООД - гр.Плевен
Предпечат: FFDprepress.com
Печат: FFDprint.com

Хартия: www.ema-bg.com
Тираж: 1000